



Oferta

- Zwiedzanie w języku angielskim, francuskim, rosyjskim, hiszpańskim i tureckim
- Zwiedzanie w każdy piątek o godz. 19 (z dodatkowym programem)
- Droga Szczurka: zwiedzanie dla dzieci, w każdą sobotę o godz. 14.30
- Zwiedzanie bez rezerwacji, w każdą niedzielę o godz. 11.30
- Oprowadzanie po sztolnii przeciwlotniczej
- Warsztaty ekologiczne: Program dla rodzin o przyrodzie na byłych terenach przemysłowych, w każdą 1 i 3 niedzielę miesiąca
- Pokazy odlewania i obróbki żelaza (rezerwacja)



Kopainia Zollem II/IV Dortmund



Kopainia Hannover Bochum



Kopainia Nachtigall Witten



Stara podnośnia stająkó Heinrichenburg Wätrop



Huta Heinrich Hattingen



Muzeum tekstylnie Bocholt



Cegielnia Lage



Huta szkła Gernheim Petershagen

LWL

Osiem Miejsc – Jedno Muzeum



Westfälisches Industriemuseum
Landesmuseum für Industriekultur

Westfälisches Industriemuseum
Heinrichshütte Hattingen
Werksstrasse 31-33
45525 Hattingen
Niemcy

Tel.: +49 (0)2324 9247-140
Fax: +49 (0)2324 9247-158
E-Mail: henrichshuette@lwl.org
www.henrichshuette.de

Godziny otwarcia
Wt. - niedz. 10-18 godz.
(ostatnie wejście o 17 godz.)
Piątek 10-21.30 godz.
(ostatnie wejście o 20 godz.)

Ceny biletów
Dorośli 2,40 €
Młodzież, dzieci 1,50 €

Dojazd
Autem: autostradą A 43 zjazd Witten-Herbede/Hattingen, oznakowaniem „Route der Industriekultur“ jechać aż do Hattingen

Autobusem i pociągami: przystanek „Henrichshütte” i „Industriemuseum”; linia CE 31 i SB 37 połączenie z dworca w Bochum linią 335, 358, SB 31 połączenie z centrum Hattingen, w Hattingen centrum tramwajem linią 3 w kierunku Essen.

Chcą się Państwo więcej dowiedzieć o historii przemysłu naszego kraju? Siedem innych Muzeów Przemysłu w Westfalii czeka na Państwa.

RUHRGEBIET 2010



Europejska Stolica Kultury – Westfalskie Muzeum Przemysłu bierze również udział



Westfalskie Muzeum Przemysłu

Huta Heinrich Hattingen

wersja polska

Landchaftsverband
Westfalen-Lippe
www.lwl.org

Huta Heinrich Hattingen

Dawniej:

10 000 miejsc pracy

Założona w 1854 roku Huta Heinrich jest bogatym w tradycje zakładem położonym w Zagłębiu Ruhry. Bliskie sąsiedztwo pokładów węgla i rudy żelaza wzbudziło

zainteresowanie hrabiiego Henricha von

Stolberg-Werningrode

z Harzu i zainicjowało

budowę huty. W ciągu

dziesięcioleci Huta Hen-

rich rozwinęła się w

prosperujący zakład z

własnym wydobyciem

węgla, rudy żelaza, pieca-

mi hutniczymi, koksownią,

walcownią i kuźniami. Tym

sposobem wszystkie etapy

produkcji znalazły się pod

„jednym dachem”, od

wytupu stali do produkcji kół do wagonów

kolejowych czy też śrub okrętowych.

W 1965 roku wyprodukowano tu reaktor

dla pierwszej elektrowni nuklearnej w

Niemczech.



W czasach rozkwitu ponad 10 000 ludzi znalazło

tutej pracę. Przeważająca większość

zatrudnionych mieszkała w pobliżu zakładu.

W ten sposób huta kształtowała charakter

krajobrazu jak i ludzi. W 1987 zostały

wygaszone wielkie piece. W 2004 zamknięto

kuźnię i w ten oto sposób zgasł ostatni „ogień

nad rzeką Ruhr”. Huta Heinrich jest przykładem

wzlotu i upadku przemysłu hutniczego jak

również jasnych i ciemnych stron przekształceń

strukturalnych w Zagłębiu Ruhry.

Dzisiaj:

Kultura przemysłowa, która żyje

Od 1989 roku Landschaftsverband Westfalen-

Lippe (LWL) przekształca

nieczynny już zakład w mu-

zeum hutnictwa. Zwiedzający

mogą zobaczyć jak wyglądała

produkcja żelaza i stali oraz

jak rozwijała się historia ludzi

żyjących w cieniu wielkich

pieców.



W odlewni, filmy i wywiady dokumentują jak dawniej wyglądała praca w hucie.

W historycznej hali nawiewu można

obejrzeć maszynę do nadmuchiwania

powietrza, gruszkę Thomasa, młot kowalski

czy walcownię. W przyszłości planuje się

utworzenie tu „drogi stali”.

Dzisiaj atrakcyjne programy muzeum łączą

w sobie nie tylko wiedzę o przeszłości, ale

również umożliwiają autentyczne przeżycie

tego co minęło. Wystawy czasowe, po-

kazy, możliwość uczestniczenia w pokazie

odlewu, odkrywcze ścieżki po terenie huty

i wielostronny program kulturalny w hali

nadmuchu z koncertami i wieczorami tea-

tralnymi, przyciągają rocznie wiele tysięcy

zwiedzających, krótko mówiąc:

„dawniej huta żelaza dziś kultura

przemysłowa, która żyje.



Szlakiem „niebieskiego

szczurka”, który jest maskotką

muzeum, udajemy się w podróż do

świata żelaza. „Zielona droga” to świat

przemysłu. Jedyna w swoim rodzaju to

„droga żelaza”. Zwiedzający wznoszą się za

pomocą windy na wysokość 55 metrów, aby

podziwiać najstarszy piec hutniczy w Zagłębiu

Ruhry.

